

Creditoribus fuisse distracta, ac in eorum satisfactionem consumpta, vel saltem dubia + redditur aded huiusmodi exceptio, ut petitam immisionem retardare non valeat, Rota penes Card. Seraph. decif. 372, n. 1, vers. nec exceptio solutionis, ac Burat. dec. 858, n. 3, vers. & hac exceptio satisfactionis, & Urgellen. d. decif. 212, a n. 6, vers. Unde cum non constet ac seqq. n. 16, vers. & quando, & in recent. decif. 704, n. 1, vers. & quia fuit seprius part. 3, & decif. 19, n. 12, vers. Ista exceptio part. 5.

Tertium de prescriptione ab anno 1590. quo Ciccolini emerunt 25. Junii praedium, usque ad annum 1611. quo inceptum fuit praesens iudicium decursa, + quae regulariter obstat hypothecariae, ac proinde Salviano, juxt. l. si a creditore §. sane ubi gloss. in verb. Vel longi temporis praescriptione C. de act. & obligat. l. fin. C. de praeser. long. tempor. & l. i. C. si advers. credit.

Pariter tollitur: Tum quia legales huiusmodi praescriptiones longi temporis inchoari non possunt contra eos, + qui in pupillari aetate sunt constituti; imò ex novi Juris dispositione, neque contra minores, l. fin. ibique gl. in verb. eas, C. in quib. caus. in integr. rest. non est necess. l. non est cognitum Cod. quib. non objic. long. temp. praeser. Odd. de rest. in integr. qu. 88, nu. 20, vers. sed in contrarium & seq. Licet aliud de perpetuis sive longissimis cautum sit, cum pupillarem excefferint in l. sicut §. I. C. de praeser. 30, vel 40, ann. Atque ideo cum de anno 1593. (quo dd. filii vix infantilem aetatem egressi erant) introductum fuerit, & successivè producto d. posteriori instrumento profectum citatis aliis creditoribus Antonii Mariae iudicium restitutionis in integrum, adversus d. Sententiam, qua negata fuerat illis restitutio integre dotis maternae, & deinde hoc institutum anno 1611. 15. Junii quo tempore major ex dictis fratribus legitimam vix aetatem attigerat; alii verò ad eam adhuc non pervenerant equidem, vel nunquam inceptit, vel saltem fuit interrupta talis praescriptio, l. i. in 2. resp. l. longi temporis l. nec bona C. de praeser. long. temp. d. l. sicut §. 1, ibiq. gloss. in verb. Reposta C. de praeser. 30, vel 40, annor. Rot. penes Buratt. decif. 457, sub n. 2, vers. praesertim & seqq. & Urgellen. decif. 426, sub nu. 11, vers. & de tempore & num. 1, vers. Per litis autem contestationem ac seq. & in aliis.

Tum quia Ciccolini qui praedium emerunt, ea expressa lege, ut solverent pretium anterioribus creditoribus Antonii Mariae, & Imperiae, non potuerunt adversus eos praescribere, + quia erant in mala fide scientes propriam obligationem, cap. Vigilanti, & cap. fin. extr. de praescript. Balb. de praeser. in 4. par. quartae partis princip. q. 5, sub n. 2, vers. sed videtur. Rota penes Veral. decif. 24, & dec. 363, part. 2. & fuit dictum in Ariminen. Salv. 20, Junii 1633, coram Urgellen. dec. 401, n. 14, vers. & accedit ac sepe in aliis. Quae nocet etiam eorum haeredibus per text. in l. cum haeres in princip. ff. de divers. temp. praeser. Balb. in d. tract. in 2. part. tertiae partis q. 12, sub n. 11, vers. secundum principale membrum & seqq. Hond. consil. 80, n. 74, vers. & haec lib. 2, cum aliis relatis in Bituntin. census coram me 27, Novembris 1645, in §. nec visa fuit relevans exceptio praescriptionis; Neque proderant illis ad hunc effectum Sententiae in iudicio concursus per Judicem latae, juxta cujus declarationem solvere promiserunt, quia cum pluribus solverint à die 2. Decembris 1593. citra usque ad summam flor. 3000. circiter pendente + d. iudicio restitutionis in integrum adversus easdem Sententias super residuo creditu dd. fratrum, non po-

terant eo praetextu excusari, Rota penes Card. Seraph. dec. 204, nu. 4, vers. quantum ad secundam partem, & in Romana census scut. 18000. 26. Novembris 1601, coram bon. mem. Card. Mellin. in recent. decif. 48, sub num. 7, vers. Praterea & seq. part. 2, & in ead. 11, Martii 1611, coram S. mem. Gregor. decif. 511. sub n. 22, vers. quo casu, &c.

Quantum de retentione ob solutiones pretii factas per Ciccolinos creditoribus Antonii Mariae, + ac Imperiae juxt. l. eum qui a debitore ff. qui pot. in pign. hab. in l. si potiores C. de his qui in prior. cred. loc. succed.

Non obstat quia solutiones factae creditoribus posterioribus dd. fratrum illis non praedjudicant, Aliae verò factae anterioribus graduatis in praedictis Sententiis usque ad flor. 5000. circiter non adaequant valorem praedicti, de quo agitur, + sed praeterea superest portio plane sufficiens pro credito Actorum, quibus ideo concedi potest immissio pro indiviso, cum ipso Ciccolino respectu partis ad eum spectantis pro ea summa anterioribus soluta ad l. eum qui a debitore, ibi, eatenus tuendum, quatenus ad priorem creditorem ex pretio pecunia pervenit, &c. ibique Odofred. & Fulgos. vers. Primus enim, & alii, ff. qui pot. in pign. hab. Bald. consil. 52. Obligatio prima sub n. 1, vers. & ideo possessor. lib. 3. hancque sententiam, ut aequitati consonam; sequuta est Rot. in Rom. Legator. de Colum. 27. Januarii 1614. coram bo. mem. Card. Sacrat. in recent. dec. 559, sub n. 5, vers. caeterum part. 1, & in Tusculan. Salv. 15. Decemb. 1634. coram Eminentiss. D. meo Card. Verosio decif. 318. nu. 26. vers. Verum haec exceptio, & seq. part. 6, recent. & penes bon. mem. Cardin. Cavaler. dec. 652, nu. 5, vers. Unde quamvis, confirmatam coram bon. mem. Ubaldo 20. Novembris 1624. apud Modern. Perusin. de censib. in Addit. decif. 128.

Postremum d. l. Vendicantem ff. de evict. Visum fuit Dominis non applicari.

Tum quia evictio haec qualicumque sit contingit ex natura ipsius contractus initi ad effectum satisfaciendi creditoribus anterioribus. + quibus praedium venditum, erat hypothecatum, cujus pretium si fuisset illis solutum, omnem utique molestiam emptores evasissent: Ideoque in praesentia conqueri non possunt, nec à venditore defensionem, vel indemnitatem praetendere, pro eo quod ipsi praestare tenentur, ad l. fundum meum l. hoc jure, & l. si mancipium ff. de evict. Bart. in l. qui Rome §. duo fratres sub n. 10. vers. quarto dicit male ff. de evict. Alex. consil. 21. Viso compromisso sub n. 6, vers. Secundo principaliter lib. 5, Menoch. praef. 38, n. 4, vers. Hinc etiam dicimus lib. 3. Quod si posterioribus incaute + solverunt, ipsis imputandum, Castr. in l. fin. §. & si praefatam sub nu. 4, vers. gloss. ramen C. de jur. delib. Comitul. decif. ult. sub n. 30, vers. Ex qua ratione, &c. Sin verò cautione recepta satis illis consultum est, + cum ab eisdem repetere valeant, & quidem via executiva, Card. Seraph. dec. 1233, sub nu. 3, vers. Unde conclusum fuit & seq. Modern. Rom. disceptat. 37, num. 44, vers. Et ideo ac seqq.

Tum quia si quae deberetur evictio, non ideo Actore à consecutione dotis maternae repelli possunt, quia paternam adiverunt hereditatem cum beneficio Inventarii, + cujus vigore praeservatae fuerunt eorum personae, ac jura ab hereditariis distincta, licet pro viribus hereditatis evictionem tenerentur praestare juxt. text. in l. fin. §. in computatione vers. si verò, & ipse C. de jur. delib. & deciditur in l. C. de evict. Gabr. consil. 125, num. 9.

n. 9, vers. tertia limitatio & seq. lib. 1. Barz. decif. Bonon. 64, à nu. 12, vers. successivè, & quarto ac seqq. Rot. decif. 724, n. 2, vers. cum hoc praecipuum part. 3, recent. cum aliis adductis in Bonon. fideicom. de Boatteris 8, Aprilis 1644. in §. Licet iidem fratres sint etiam haeredes Erculis, coram Reverend. D. meo Carrillo, & in Bonon. fideicom. de Rubis 30. Maii 1646, in §. non obstat quod ille sit haeres vers. & in omnem casum, &c. coram me.

Nec repugnant verba Instrumenti ponderata pro Ciccolino.

Quia cum illud fuerit celebratum per Tutorem dd. fratrum tanquam haeredem praefati eorum patris cum beneficio legis, & Inventarii, & ex causa solvendi res alienum hereditarium, nulla iustitiae, nec aequitatis patitur ratio, quod promissiones, ac obligationes quaecumque in eo contentae pro illius observantia, & pro evictione, referri debeant ad bona propria pupillorum, + quae nec idem tutor potuisset legitime pro alienis debitis obligare, ad l. Curator ibique gloss. Cyn. Odofred. & alii C. si res alien. pign. dat. sit. Surd. consil. 191, n. 17, vers. quod si utile Salvianum, & sub n. 25, vers. & tunc non potest tutor, Franch. decif. 323, sub n. 3, vers. verum opinio & seq. & decif. 648, Thom. Minad. decif. 25, & fuit resolutum in Rom. nullit. obligat. 27. Febr. 1612, coram bo. me. Pirovan. confirmata 13. Novemb. 1615, coram eod. in recent. dec. 393. part. 1, & decif. 700, p. 3, in quibus bene solvuntur objecta, & ex aliis comprobatur Modern. Rom. disceptat. 553, n. 15, vers. maxime in minore ac seqq. per tot.

Atque ita fuit conclusum, utraque parte informante, &c.

DECISIO XXVII.

R. P. D. GHISILIERO.

Cervien. Bonorum.

Veneris 29. Martii 1647.

SUMMARIUM.

- 1 Auditor Camerae est Judex appellationum.
- 2 Nullitas non proveniens ex defectu jurisdictionis, mandati, aut citationis non attenditur.
- 3 Appellatio non datur ab interpellatione, Cessante gravamine, n. 4. & n. 6.
- 5 Decretum per secundum circumducitur primum.
- 7 Episcopus in causis Mensae est competens, donec recusetur.
- 8 Judex, quando per praefixionem termini declarat se competentem.
- 9 Decretum vim diffinitivè habens est appellabile.
- 10 Contumax non censetur consentire in Judicem.
- 11 Mandatum producentis, & protestans nil fieri, nisi ipso citato, dicitur consentire in Judicem. Quando det facultatem Jurisdictionem prorogandi, n. 13. Speciale requiritur ad prorogandum jurisdictionem n. 14, & 15.
- 12 Jurisdictione jam prorogata non potest declinari, & num. 16.
- 17 Injustitia notoria nullitati equiparatur.
- 18 Sententia contra Jus partis, indiget revocatione medio appellationis.
- 19 Jura in causa appellationis producuntur ad adjuvandas probationes prioris instantiae.

Cum Reverendissimus D. Episcopus Cervien. praetenderet ex causis in libello deductis Decisiones ad Tract. de Alim.

se devoluta quamplurima bona ab ejus Ecclesia in emphyteusim concessa Joanni Antonio, & Fabricio de Lucatellis pro se, filiis, & nepotibus masculis, de 29 in 29 annos ad renovandum, obtinuit à Vicario mandati D. Fabio filio, & nepoti respectivè supradictorum quatenus juxta formam antiquarum investiturarum infra octo dies deberet accipere renovationem, alias declarari bona ad Ecclesiam devoluta. Interposita appellatione à Lucatello, & introducta causa coram Metropolitanano, nedum non fuit moderata inhibito, & remissa causa ad Vicarium Cervien. juxta instantiam Promotoris Mensae, sed partes fuerunt admittae ad justificandum, & impugandum in termino sex dierum ab hoc decreto pro parte ejusdem D. Episcopi fuit appellatum, & fuit obtenta ab Auditore Camerae inhibito cum intermissione ejusdem decreti, & procedendo ad ulteriora, mandatum de associando ad bona controversa, quod cum praetenderetur nullum, propositum in Rota discutendum, an esset tale?

Et dum cessant defectus jurisdictionis, citationis, & mandati, cum Auditor Camerae sit Judex omnium appellationum * tam in Curia, quam extra, interpositarum, sicut legitur in suis facultatibus impressis post Salust. Tiber. in prax. §. 9, & refert Scacc. de appell. cap. 2. quæst. 8 n. 99. vers. declara, & n. 125, vers. extende, cum praecesserint Citationes, quae solent fieri in Judicio executivo, quale est remedium associationis vigore licentiae capiendi possessionem propria auctoritate adjectae in Instrumentis concessionum: Et ex Instrumentis publicis constat de mandatis Comparientum hinc inde, qui soli defectus praeservantur in Constitutionibus sanctae mem. Pii V. 44. §. 13, vers. deinceps, & Pauli V. 71, §. 5 n. 19, vers. non attendantur * de quibus Rota penes bon. me. Buratt. decif. 337, num. 31. servatque fuerint omnes termini substantiales, juxta vulgat. decif. Caputaq. 262, part. 2. & in praesentia agatur de sola validitate vel invaliditate mandati separatim à cognitione Justitiae, DD. utraque parte informante consuerunt illud esse validum.

Quoad Jurisdictionem A. C. cum Lucatellus appellasset ad Archiepiscopum Ravennaten. Metropolitanum ab interpellatione cum comminatione illi transmissa pro parte ejusdem D. Episcopi Cervien. quae fuerat etiam ipso instante moderata mediante assignatione termini octo dierum ad dicendum quidquid, &c. non erat admittenda ejus appellatio. * Vel quia interpellatio illa nullum verè intulerat gravamen leg. rei judicatae, leg. interlocutoria, & leg. programma Cod. comminat. epistol. program. subscript. auctor. rei judic. non haber. Franchus in cap. cum cessante sub n. 6, ad fin. vers. aliquando, & 4, de appellat. ex quo comminationes non habent vim sententiae, & non transeunt in rem judicatam. Vel quia fuerat resoluta, & moderata per subsequenter comparitionem, & termini assignationem, ad instantiam Lucatelli factam. Unde cessabat * prorsus omnis causa gravaminis, juxta text. in d. cap. cum cessante de appell.

Nam per hoc secundum Decretum evanuit, & circumductum fuit primum, * ac si non emanasset, Rot. in Romana spolii domus 14. Januar. 1615. coram Sanctissimo D. N. Buratt. decif. 574, n. 11, in Romana census 14. Januarii 1630. coram bo. me. Merlino, & decif. 32, n. 4. inter impressas post Modern. Perus. de subhast. quamvis in ultimo decreto adit clausula, sine praedjudicio intimationis factae,